

борилъ и за които даде безброй скжпи и свидни жертви по македонскитѣ и тракийски полета.

Букурещкиятъ договоръ, подписанъ на 28 юлий 1913 г., от-
немаше всички тия земи, за които България объяви и води война
съ Турция и които следъ победата надъ Турция по право ѝ при-
надлежаха, съгласно сключенитѣ договори. Независимо отъ това,
тя губѣше и голѣма часть отъ старата си територия въ Добруд-
жа. На българския народъ не оставаше друго, освенъ да се по-
мири съ злата орисница и да чака съ търпение момента, когато
може да си възвърне загубеното.

Така печално завърши тази кратка, но ожесточена война, въ
която Сливенци, тѣзи неустрашими титани, съ безподобенъ герои-
зъмъ и себеотрицание водиха непосилна, но величава борба съ
многочислениа неприятель. За тѣхнитѣ величави подвизи отече-
ството ще имъ бжде вѣчно признателно.

Въ тази злополучна война полкътъ загуби една голѣма часть
отъ своитѣ доблестни герои, които дадоха живота си за спасение
на своето отечество. Общо въ Съюзническата война полкътъ даде
загуби: офицери — 3 убити, 9 ранени; войници — 73 убити, 597
ранени и въ неизвестностъ 453.

Свърхчовѣшкитѣ усилия, които Сливенци положиа по Дра-
гоевскитѣ височини, Голакъ планина, по недостъпнитѣ височини
на Биязъ тепе и Кавица срещу сърби и гърци, за да спасятъ
своята мила родина, ще изпълнятъ съ гордостъ нашитѣ сърдца.
Тѣ ще останатъ паметни въ историята на полка и ще сочатъ
като свѣтещъ фаръ на иднитѣ поколѣния какъ тѣхнитѣ дѣди,
бащи и братя сж пожертвували живота си за спасението на своята
родина.

Поклонъ предъ свѣтлата паметъ на загиналитѣ герои-вели-
кани, почиващи въ безкрѣстни гробове, неоросени съ сълзитѣ на
клета майка, сирота вдовица и малки дечица.

Хвала, честь и вѣчна слава на живитѣ герои!

По случай завършването на войната се прочетоха предъ ро-
титѣ следнитѣ две заповѣди по действащата войска.

ВИСОЧАЙША ЗАПОВѢДЪ ПО ДЕЙСТВУВАЩАТА АРМИЯ № 120 ОТЪ 28 ЮЛИЙ 1913 ГОД., ИЗДАДЕНА ВЪ СТ. СОФИЯ

Офицери, подофицери и войници!

На провидението било угодно, щото нашето Отечество
и Ние българското славно воинство — да изпиемъ горчива-
та чаша на войната до дъно. Преди десетъ месеца Вие, приз-
вани отъ висшитѣ интереси на Отееството, се спуснахте въ
борба съ самоотвержение, достойно за единъ жизнеспосо-
бенъ и свободолюбивъ народъ. Вие развърнахте Вашитѣ
знамена на свободата и скжсахте веригитѣ на робството. Въ
боеветѣ при Селиолу, Гечкенли, Лозенградъ, Бунаръ-Хисаръ,
Караагачъ, Люле-Бургасъ, Чаталджа, Булаиръ и Одринъ Вие
удивихте свѣта съ Вашата храбростъ, дисциплина и други
военни добродетели. Войната съ Турция се свърши съ пъл-
ното тържество на нашето оржие. Вие възкресихте слава-
та на Крума, Симеона, Самуила, Калояна и Иванъ Асена.